

РАДІАЦІЙНІ ЕФЕКТИ: СПІВПРАЦЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Уже втретє українські та американські вчені відновлюють у Чорнобильській зоні відчуження спільні дослідження щодо впливу іонізуючого опромінення на живі організми, які тривалий час перебувають у її найзабрудненіших місцях. Нещодавно вони розпочали новий проект, а, точніше, його перший етап

Співпраця науковців із Міжнародної радіоекологічної лабораторії "Чорнобильський центр" та Техаського технологічного університету стартувала ще в 1995 році. Саме того року й розпочалися поїздки заокеанських наукових гостей у Чорнобильську зону відчуження з метою дати оцінку радіаційним ефектам, що відбувалися в генетичній структурі диких популяцій, які тривалий час перебували на найбільш забруднених її територіях. Тривали вони два роки. За цей час ученим вдалося з'ясувати, що, всупереч всім очікуванням, та незважаючи на дуже високі дозові навантаження, популяція диких

гризунів є досить життєздатною і не виявляє ознак депресії навіть у найрадіоактивнішому на землі біоценозі – "рудому лісі".

Наступні спільні наукові дослідження фахівців із "Чорнобильського центру" та Техаського технологічного університету проводилися в 1999-2008 роках. Тоді їм удалося розкрити чимало цікавого, що дозволило зрозуміти, яким чином усе живе в Зоні відчуження долає радіаційний вплив і чому процвітає.

Нинішній спільний науковий проект ставить за мету визначити: чи відбулися якісь зміни в генетичній структурі популяції, що живе вже 70-80 поколінь у теоретично вкрай несприятливих умовах. Якщо ж такі є, то які вони, і чи пов'язані з радіаційним фактором. На першому етапі, що мав місце в минулому серпні, вчені відловили тварин. Роботи проведено на тих же ділянках, що і в минулі роки, включаючи як найбільш "забруднені", так і "чисті" за межами Зони відчуження. У лабораторних умовах були відібрані й підготовлені зразки тканин і заморожені для по-

дальшого транспортування їх до США. Там, із застосуванням складного сучасного обладнання та генетичних технологій, будуть отримані відповіді на най-

важливіші питання даного дослідження, та буде дана відповідь на згадані вище питання, що стали темою для нинішньої співпраці.

Юля Маклюк, Роберт Бейкер, Сергій Гащак в МРЛ